

TÜRK KÜTÜPHANECİLER DERNEĞİ BÜLTENİ

XVII. Cilt

1968

2. Sayı

SAYIN AZİZ BERKER'E MEKTUP

Prof. Dr. Osman ERSOY

Değerli meslektaşım,

Sizi kaybedişimizin üzerinden tam beş ay geçti. Günler ne çabuk geçiyor?. 30 Ocak Salı günü vefat ettiğinizi ertesi gün haber alabildik. Dünya başımıza yıkıldı sanki. O kadar canlı ve hareketli idiniz ki, emekliliğinizin üzerinden daha bir kaç yıl geçmeden göçüp gideceğinize inanamamıştık; hâlâ da inanamıyoruz.

Bilmem haberiniz oldu mu; sizden on gün önce, yani 20 Ocak 1968 Cumartesi günü de Fehmi Ethem Karatay beyi kaybetmiştik. Yukarıda da söylediğim gibi, arka arkaya gelen bu kayıplar, Türk kütüphaneciliğinin bu büyük ve değerli iki önderinin kaybı, izlerinden yürüyenleri sarstı, dünyayı gözümüze zından etti. Ardınızdandan ağladık sevgili Aziz beyim; size ağladık, yalnız kalışımıza, iki güçlü meslektaşımızı kaybedişimize ve nihayet kimsesizliğimize ağladık.

Adınızı rahmetle anmadığımız gün olmuyor. Sizleri her gün aramızda, her gün bizimle beraber sanıyoruz. Bu bize güç, bu bize kuvvet veriyor ve sizi düşündükçe kimsesizliğimizi unutuyor, çalışmağa başlıyor, Türk kütüphaneciliğini yükseltme çabalarımızı sürdürmeğe gayret ediyoruz.

Bu mektubumda, size dağınık da olsa, aramızdan ayrılışınızdan bu yana geçen olaylar konusunda bilgi vermeğe çalışacağım. Bu arada bazan geçmişten, bildiğiniz sayfaları çevirirsem beni bağışlayınız :

Kütüphanecilik Bölümü son sınıf öğrencilerini, Dr. Özer Soysal'la birlikte, 3 — 11 Şubat tarihleri içinde İstanbul, Tekirdağ ve Edirne kütüphanelerine götürdük. Bu fırsattan yararlanarak, 7 Şubat 1968 Çarşamba günü, Edirnekapı Sakızağacı Şehitliği I. Ada 97 numarada yatmakta olan Fehmi Ethem Karatay'ı ve aynı gün içinde, Şişli Zincirlikuyu Asrî Kabristanı B Bloku 27 numaradaki kabrinizi ziyaret ettik. Ziyaretimizden tam bir hafta önce toprağa verilmişsiniz ve kabriniz üstünü dolduran çiçekler,

çelenkler henüz solmamıştı. Mesleğe atılmağa hazırlanan genç meslektaş-larınızdan 35 kişi ile, size saygı ve sevgilerimizi sunduk; çiçekleriniz ara-sına bir demet te biz kattık. Eminim; gelişimizi duydunuz ve meslek uğru-na çektiğiniz acılar, cefalar biraz olsun hafifledi.

İstanbul gezisinde, emek ve gönül verdiğiniz kütüphaneleri gelişir bul-duk; kütüphanecileri işlerinin başında gördük. Bu gezimiz sırasında, Tekir-dağ Namık Kemal Lisesi kütüphanecisini çok takdir ettiğimizi burada be-lirtmeden geçemeyeceğim. Edirne'de yeni halk kütüphanesi binası tamamlanmak üzereydi. Sanırım en geç 1969 yılında kütüphane yeni yapısına ta-sınır.

Bu gezinin önemli anılarından biri de, Türk Kütüphaneciler Derneği İstanbul Şubesinin DTCF Kütüphanecilik Bölümü şerefine, Süleymaniye Kütüphanesinde, 8 Şubat Perşembe günü 17.30'da verdiği çay oldu. Bu çay da, mesleğe atılmak üzere olan öğrencilerimiz, ablaları, ağabeyleri ile ta-nışmak fırsatını buldular.

Bu yıl **Türk Kütüphaneciler Derneği Bülteni**'nin XVII. cildi çıkıyor. Bu arada, kütüphaneciliğimizin literatür yönünden zenginleşmeğe başladığını müjdeleyeyim. Osman Tekin Aybaş, **Kütüphaneler Arası İşbirliği** adlı ese-rinden sonra **Kütüphane Malzemesi El Kitabı** adlı eserinin birinci cildini Türk Kütüphaneciler Derneği Yayınları'nın 6'ncısı olarak yayınladı. Meh-met Ataberk, kütüphanecilikle ilgili kanun ve yönetmelikleri teksir olarak kitap haline getirdi, Necdet Elal da, kütüphanesinde kullandığı formları al-büm halinde düzenledi. Bunları yeterli miktarda çoğaltarak ilgililere gön-derdiler. Sanırım bu çalışmalardan sizi haberdar edişime sevineceksiniz. Çünkü, kütüphaneciliğimizin çeşitli alanlarında belirli ölçülere, birliğe ve anlayışa ulaşmak için meslektaşlarımız büyük çaba gösteriyorlar.

On yıl önce beraber ziyaret ettiğimiz Ürgüp Kütüphane Sistemi, bir kaç ay önce motorluya çevrildi. Ankara'da, Türk Eğitim Derneği Ankara Kolejinde ve Kütüphanecilik Bölümünde yapılan merasimlerle, Kütüphaneci-si Güzelgöz, kucaklar dolusu başış kitaba sahip olarak, Ürgüp'e uğurlan-dı. Bu arada, Bölümümüzü bitirmiş üç genç, Bilecik, Nevşehir ve İskende-run kütüphanelerinin sorumluluğunu yüklendiler.

Kütüphanecilik Öğrencileri Kulübü (KÖK), yaz sömestri içinde, Fakül-te'de, Millî Kütüphane'de olmak üzere bir seri konferans düzenledi. Mes-lektaşlarımız bu konferansları büyük bir ilgi ile izlediler. Ayrıca; Bölüm olarak, son sınıf öğrencilerine Ankara'nın ilçe halk kütüphanelerini göster-meğe çalıştık. Bunların içinde en çok Polatlı Halk Kütüphanesi'ni beğendik. Polatlı yeni bir arsa sağlamış ve yeni bir halk kütüphanesi kurmanın çaba-sı içinde.

Bu yılın son araştırma ve inceleme gezisini Gerede'ye yaptık. Bu, aynı zamanda bir kır gezisi «piknik» mahiyetinde idi. Gezimize İstanbul Kütüphanecilik Bölümünü de davet etmiştik. Eksik olmasınlar; Esentepe'ye hocalarıyla birlikte geldiler. Sanıyorum, Türk üniversitelerinin tarihinde başka üniversitelerden olan ve aynı konuda araştırma yapan iki bölümün bir araya gelmesi belki de ilk defa vukubulmaktadır. Amacımızın, geleceğin kütüphanecilerini yarın atılacakları meslek hayatında işbirliği içinde çalışmaya teşvik olduğunu siz değerli büyüğüme açıklamaya bile ihtiyaç bulunmadığını biliyorum. Ama ne var ki, bu iki kardeş bölümün Gerede Buluşması'nı gelenek haline getirmeğe ve her akademik yılın sonunda bir yerde buluşmağa karar verdik. Her iki taraftan, geziye İstanbul ve Ankara Kütüphanecilik Bölümlerinin dışında olan çeşitli kütüphanelerimizden meslektaşlarımız da katılmıştı. Özellikle, İstanbul ve Ankara İl Halk Kütüphaneleri Müdürlerini aralarında görmekten, hem öğretim üyelerinin ve hem de öğrencilerin büyük bir kıvanç duyduğunu söylemeliyim.

Ankara İl Halk Kütüphanesine Yardım Derneği'nin 18 bin lira parası olduğunu ve Ankara Otelinde 23 Nisan Çocuk Balosu düzenlediğini, bu münasebetle bir de gazete çıkardığını bildirmeden geçemedim. Ankara çevresine kütüphane hizmetlerini gezici olarak vermeği, koleksiyonları yenilemeyi planlamış bulunuyoruz. Yıllardan beridir yer altında çalışan halk kütüphanesi, yeterli olmasa bile, Cebeci'deki yeni semt kütüphanesine 1969'da taşınabilecek. Ayrıca, Yenimahalle'de iki dönümlük bir yer, kütüphane yaptırmak üzere ayrılmıştır. Çoğunlukla Ankara'dan verdiğim bu güzel haberlerin yurdun dört bir yanındaki benzer örnekleri devam etmektedir.

Türk Kütüphaneciler Derneği meslektaşlar için bir rozet hazırlattı. Artık hepimiz, nereden mezun olursak olalım, sadece mesleğimize ait olan rozeti takıyoruz. Bu, bizim ilde, ilçede, bucakta, köyde, kentte birbirimizi daha yakından tanımamızı sağlıyor. Ağustos sonlarında Niğde'de toplanacak olan IV. Kurultay'a göçsümüzde bu rozetler olduğu halde gideceğiz.

Sizin zamanınızda düzenlenmeğe başlanmış olan kütüphanecilik kursları bu yıl, halk, çocuk ve okul kütüphaneciliği konularında, İstanbul Kabataş Lisesinde, Temmuz ayında yapılacak. Kurs süresince, deniz kenarındaki bir sıra üzerine oturup çay içtiğimiz ve sorunlarımızı tartıştığımız 1965 Temmuzunun güzel günlerini hatırlayacağım. Emekliliğinizin ilk yılıydı ve siz, emekli olmanıza rağmen, kursumuzu ziyarete gelmiştiniz. Ne iyi ve ne kadar ilgili idiniz! Sağlığınızda bize örnek olan davranışlarınızı kurslar ve yıllar boyunca hatırlayacağız, sevgili meslektaşlarımız. Kesin olarak şunu söyleyeyim ki, bu kurs sizi tekrar ziyaret etmemiz için güzel bir vesile olacaktır.

Sizi kışın ortasında kaybetmiştik. Şimdi ilkbahar bitiyor ve yaz gelmek

üzere! Ankara bildiğiniz gibi. Yıllarca genel müdürlüğünü yaptığınız örgüt yeni ve değerli elemanlarla takviye edilmiş durumda. Son ay içinde, Ankara'da çalışan Bölümümüz mezunlarını iş yerlerinde ziyarete gittim; hepsini çalıştığı kuruma kendisini kabul ettirmiş, mesleğe ve meslektaşlara sevgi ve saygı duyan kişilerin davranışı içinde buldum.

Kütüphanelerimizi içinde bulunduğu toplumun, kurumun bölünmez bir parçası haline getirmek, her örgütte bir kütüphane bulunması gerektiğini kabul ettirmek için giriştiğimiz savaş, uğraş sürüp gidiyor. Yurt çapında başlattığımız «kütüphanecilik seferberliği» için açtığımız bayrak dalgalanıyor. Kutsal şeyler, yani Tanrı, din ve iman gibi tapılan, sevilen bir meslek, sizin mesleğiniz, Aziz beyim, günden güne güçleniyor. Mesleğine bütün varlığı, ciddiyetiyle bağlı kütüphaneciler yetişiyor. Doğruluk, sevgi ve saygıyı kütüphanecilik mesleğinin vazgeçilmez ahlâk kuralları olarak kabul etmiş bulunuyoruz. Fikretin deyişiyle: Vuruyorlar, kırılıp dökülüyoruz; ama bükülmüyor, diz çökmüyoruz. Sizin de yaşadığınız bu çileli meslek hayatını gelecek kuşaklara, daha zevkle ve daha rahat çalışılır bir meslek olarak bırakmak çabası içindeyiz.

Kimsesizliğimizi, Karatay ve Berker'lerin kutsal ruhlarının manevî dayanağımız olduğunu düşünerek unutmaya çalışıyoruz. Kütüphanecilik bayrağını hep doruklarda, yükseklerde dalgalandırıyor: kutsal bir savaş içinde olduğumuzu biliyor ve sizin de çok sevdiğiniz serhat türkülerini çağırıyor.

Yattığınız yerin cennet olmasını diler saygı ve sevgilerimi yollar, ellerinizi hasretle öperim, değerli ve unutulmaz meslektaşım benim!

Mayıs 1968

Prof. Dr. Osman ERSOY